

BABA BANA BAĞIRMA

Akgün Akova

Serpme Şiirler

© KARAKARGA YAYINLARI 117

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

BABA BANA BAĞIRMA **Akgün Akova**

Genel Yayın Yönetmeni: M. K. Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Yayına Hazırlayan: Gülden Akıncı

Editör: Başak Tan

Kapak Tasarım: Akgün Akova

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1. Baskı: Mart 2018

ISBN: 978-605-2241-17-2

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumalioğlu, M. K. Perker
Karakarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

karakarga.com

info@karakarga.com

[karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari)

[karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari)

[karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Gümüşsuyu Cad. Odin İş Merkezi

Kat 2, B Blok, No 403, Topkapı - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

İçindekiler

<i>Baba Bana Bağırma</i> ve Arkadaşları	7
Eski Denizlerden Kim Kaldı	11
Hiç Kimse Yanımda Kal Demiyorsa Sana	12
Oyuncaklar	15
Baba Bana Bağırma	16
Kime Sormalı	20
El	24
Baston ve Dudak	25
Türkan	26
Yitik Cennet	32
Kuşlara Fırlatılan	33
Zevkler ve Renkler	34
Sis	35
Harfleri Kuşların Ayak İzi Sanmasın Oh La La Laa	36
Delinin Ölümü	37
Kadınları Ölümsüz Kılan	38
Yankı	41
Söz Vermişti Bana, Sağ Dönecekti Barış	42
Sezen	46
El Fenerleri	48
At	49
Saygıdeğer Abicim	50
Yaşam Boşluğu	54
Cilet	58

İlkbahar.....	59
Odaya Girdi.....	60
Tarik Akan Öldü Diyorum.....	62
Subahar	64
Bir Mağazanın Açılışı.....	67
Bodrum Ertesi.....	68
Ezik Silgi Bahçesi.....	69
Madımak Oteli.....	70
Bugün Yarın.....	72
Nasıl?.....	75
Şarkıcı Şeniz Deniz, Alkol Duvarının Üstünden Geçerken Jetle	76
Boğulmasaydı Okuyacaktınız	80
Kara Kedi Mırnav Pist.....	82
İçimde Bir Sıkıntı.....	84
Asit Yağmurundan Önce	85
Soyu Tükenmeden Denizatlarının	86
Gülümsemeye Gereksinim.....	89
Dedikedi Gökdeleni, Numara Elli Yedi	90
Gökyüzünün Düşü.....	94
Eli Titremiş Sıyrırmış Geçmiş Kurşun	97
Madonna Lily Ve Rab Union 18	98
Suçlu Aranıyor	100
C.....	101
Çay ve Çaynana.....	102

BABA BANA BAĞIRMA VE ARKADAŞLARI

Baba Bana Bağırma şiirimi yazdığım zaman 90'lı yılların başıydı. Şiir, doğduğu günden bu yana uzun yolculuklar yaptı. 1994'te yayınlanan üçüncü şiir kitabıma adını verdi. İngilizceye Cevat Çapan tarafından çevrildi ve Amerika'da yayımlanan bir dünya şiiri antolojisinde(*) kendine yer buldu. Hintçeye çevrilip Hindistan'daki bir edebiyat dergisinde yayımlandığında, Sanskritçe harflere şaşkınlıkla bakarak şiirimi tanımaya çalışmışım! Parçalanan Yugoslavyadaki savaşın bitmesinden kısa zaman sonra yapılan ilk uluslararası şiir günlerinde, yakılmış Saraybosna Ulusal Kütüphanesi'nin çökmüş tavanının altında, kar yağarken Saraybosnalılara okumuştum onu. Yerde kırmızı karanfiller vardı ve kar tabakasının altında yakılmış kitapların külleri yatıyordu. Benden sonra sahne alan sunucu şiirimin Boşnakça çevirisini okuduğunda, bu dili bilmediğim halde derinden etkilenmişim. Sanki şiiri ben değil bir başkası yazmıştı ve ben donakalmış bir dünyada üzerimdeki buz tabakasını şiirle çözüyor, kitapların külleri arasında kımıldamaya çalışıyordum.

Bir başka gün Hollanda'da bir tiyatro sahnesinde bu kez Felemenkçesi duyuldu *Baba Bana Bağırma*'nın. Rotterdam'a annesinin elini tutmuş bir yağmur yağıyordu. Kim bilir kaç kez gitarların tellerinde yolculuk yaptı, kalabalıklara okundu *Baba Bana Bağırma*. Pablo Neruda ve postacısını anlatan Postacı filmindeki "Şiir yazanın değil,

ihtiyacı olanındır.” tümcesinde olduğu gibi, benden uğtu gitti. Oysa, Őiire baŐladıĐım günü dn gibi anımsıyorum. Kâğıdın üzerinde Đ sözcük vardı yalnızca: “Baba”, “Bana”, “Bağırma”... Bu Đ szcĞu yan yana getirdiğim an, birlikte yarattıkları anlam beni Đarpmıştı. Aylar boyunca üzerinde ĐalıŐmış ve Şiiri o anlama yakıŐır bir biğim-de yazabilmek iÇin emek harcamıŐım.

İŐte yıllar yıllar sonra *Baba Bana Bağırma* yeniden yola Đıkıyor. Yeniden bir kitabın iğine giriyor. Yanında eski ve yeni arkadaŐlarla... Yolu ağık olsun...

Akgün Akova

(*) *In Our Own Words: A Generation Defining Itself, Volume 2, Hazırlayan: Marlow Peerse Weaver, MW Enterprises, 2000*

Yazmasaydım,
beynim
buz
tutacaktı...

ESKİ DENİZLERDEN KİM KALDI

yani sen de denizsen be Marmara
iki boğazın var diye göl demiyorlarsa sana
canına okurum ben böyle işin
haberini var mı ben altı boğaza birden bakarım
benden sorulur Elif'imini
benden sorulur dört şeytanımın karın tokluğu
senin İstanbul'un okula gider mi, kağıt kalem ister mi
Çanak kale'nin çocuk felci, yatak yorgan yatması var mıdır
adalarından birinin bile ah Marmara kara mıdır bahtı

yani sen de denizsen Marmara
otur hesapla bak, üç kere daha denizim senden
ama bana deniz diyen yok o başka dava
Sarıyer'in oralara mavi bir nokta koyan yok
atlaslara falan da yazılmaz tüh ki adım
ne dersen de dünya tersine dönüyor Marmara
seni Boğazlar besliyor iki ucundan
ben de altı boğazı ay ortası biten maaşla

kızıp köpürme ama
hiç deniz görmesek yutardık belki Marmara

HİÇ KİMSE YANIMDA KAL DEMİYORSA SANA

hiç kimse yanımda kal demiyorsa sana
oltaya takılır gibi vardığın deniz kentleri
bulutlarla evlenmiş dağ yolları
ağızlara sıcak ekmek dağıtan şu güzelim sabah
hiçbiri kal demiyorsa sana
kırların kokusu, yol tutkusu, sonsuzluk duygusu
aşka düştüğünde gözlerinde biriken deliler
kal demiyorsa birdenbire bir kırlangıç
çakan şimşeğin içinden geçerken
kal demiyorsa
senden hızlı küçülen gölgen
kıvrılan merdivenlere benzeyen kediler
ve yaban otları, ruhunun üzerinde biten
gel benimle kal demiyorsa
bir zamanlar sana deli divane olan kadınlar
karasevda gibi demlenmiş çay
kumdan kalelere konan martılar
bunca zaman neredeydin
neden geç geldin demektir bu sessizce
anla

hiç kimse yanımda kal demiyorsa sana
kelebek kanatlarından doğan o küçük titreşim
sırtüstü çayıra yatıp
    gelip geçen bulutları
    bir şeylere benzetmenin o çocuksu mutluluğu
akla hemen geliverecek sıradan bahaneler
kal demiyorsa dalgaların eline düşen ayışığı
Artvin’de rastladığın yüz yaşlı nine
sırtındaki küfeyi yeryüzüne indirip
demiyorsa “uşağum otur da soyle baa derduni”
çeviriyorsa başını hatta
    kesik ormana doğru
    ağladığını görmemen için
nerede kaldın evladım
iş işten geçti artık demektir bu sessizce
anla

ellerini alevlerin yaladığı dökümcüler
yalnızlığın kıyısındaki deniz fencileri
ve siste karşılaştığın çobanlar
hiçbiri yanımızda kal demiyorsa sana
dala tutunmaya çalışan son yaprak bile
kıpırdamıyorsa gideceğin için
diktiğin ağaçlar yola devriliyor
dünyanın en küçük kuşu bile ötmüyorsa
benimle gel demiyorsa yön değiştiren rüzgâr
neden çıtını çıkarmadın dünya altüst olurken
demektir bu sessizce
anla

hiç kimse yanımda kal demiyorsa sana
içimde kal demiyorsa bu şiir bile
neden bunca zaman sustun
seyirci kaldın ateş bacayı sarana dek
demektir bu sessizce
ve anla artık
bu yürüdüğün
uçurumdan
önceki son patika

OYUNCAKLAR

ameliyat odasına
alındığında bir çocuk
kapıda
ağlaşarak onu beklerler
yaşamın
kolay bozulan
bir oyun olduğunu bilen
oyuncakları